

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 240.755 van 20 februari 2018
in de zaak A. 223.759/IX-9177**

In zake: de VZW RADIO MARIA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jeff Keustermans, Jeroen Dewispelaere en
Julie Probst
kantoor houdend te 1040 Brussel
IJzerlaan 19
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de NV B.G.-CONSULTING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Thomas De Meese
kantoor houdend te 1000 Brussel
Joseph Stevensstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen
en bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Steven Van Geeteruyen
kantoor houdend te 3700 Tongeren
Piepelpoel 13

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 13 november 2017, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “het ministerieel besluit van 15 september

2017 houdende de erkenning als netwerkradio-omroeporganisatie van CFM, Naamloze vennootschap voor frequentiepakket netwerkradio-omroeporganisatie 3 – Ander profiel 1 [...] en het ministerieel besluit van 15 september 2017 houdende de erkenning als netwerkradio-omroeporganisatie van B.G. - Consulting, Naamloze vennootschap voor frequentiepakket netwerkradio-omroeporganisatie 4 – Ander profiel 2”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 13 december 2017 heeft de nv B.G.-Consulting gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

Auditeur Jonas Riemslagh heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 februari 2018.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Julie Probst, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Laura Kempeneers, die *loco* advocaat Thomas De Meese verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jonas Riemslagh heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 16 mei 2017 verschijnt in het Belgisch Staatsblad een oproep tot kandidaatstelling voor erkenning als netwerkradio-omroeporganisatie of als lokale omroeporganisatie.

Verzoekster, die op dat ogenblik uitzendt – via FM-frequenties – als een samenwerkingsverband van lokale radio-omroeporganisaties, stelt zich kandidaat als netwerkradio-omroeporganisatie, voor frequentiepakket 3 en voor frequentiepakket 4.

Op 15 september 2017 beslist de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel evenwel dat de nv CFM “wordt erkend als netwerkradio-omroeporganisatie voor frequentiepakket netwerkradio-omroeporganisatie 3 – Ander profiel 1”.

Dit is de eerste bestreden beslissing. De nietigverklaring (en de schorsing van de tenuitvoerlegging) ervan wordt ook gevorderd door een andere teleurgestelde kandidaat, nv Topradio (zaak gekend onder rolnummer A. 223.737/IX-9174).

En eveneens op 15 september 2017 beslist dezelfde minister dat de nv B.G.-Consulting “wordt erkend als netwerkradio-omroeporganisatie voor frequentiepakket netwerkradio-omroeporganisatie 4 – Ander profiel 2”.

Dit is de tweede bestreden beslissing. De nietigverklaring (en de schorsing van de tenuitvoerlegging) ervan wordt ook gevorderd door een andere

teleurgestelde kandidaat, vzw Radio Club FM (zaak gekend onder rolnummer A. 223.794/IX-9182).

IV. Tussenkoms

4. De nv B.G.-Consulting blijkt voordeel te halen uit de tweede bestreden beslissing en heeft er in die mate belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Bijgevolg moet haar verzoek worden ingewilligd.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

5. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij en de tussenkomsende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zouden alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VII. Spoedeisendheid

7. Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert. Dit houdt in dat het aan deze partij toevalt om aan haar

zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen waarom de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor haar persoonlijk veroorzaakt niet gedragen kunnen worden gedurende de gewone doorlooptijd van de annulatieprocedure en waarom de afloop van deze procedure bijgevolg niet kan worden afgewacht.

Die gegevens moeten door de verzoekende partij worden onderbouwd op een wijze die de rechter toelaat om ze te verifiëren, zodat hij kan aftoetsen of ze de beweerdde spoedeisendheid inderdaad verantwoorden. De spoedeisendheid van de zaak wordt niet vermoed, welke ook de aard van de bestreden beslissing is.

In beginsel mag alleen rekening worden gehouden met hetgeen in het verzoekschrift tot schorsing of de daarbij gevoegde stukken wordt uiteengezet én gestaafd.

8. Verzoekster doet in haar inleidend verzoekschrift gelden dat het “evident” is dat zij “onherroepelijke schade zal ondervinden indien het resultaat van het beroep tot nietigverklaring zou moeten worden afgewacht”.

Zij argumenteert dat de andere beschikbare kanalen – “een kabel-, etheromroepnetwerk en via het internet” – op vlak van luisterdichtheid geen gelijkwaardig alternatief vormen en “absoluut niet [kunnen] dienen ter overbrugging van de duur van een annulatieberoep”. Radio-ontvangst via FM-frequenties is en blijft de belangrijkste vorm van radioluisteren in Vlaanderen. Dit is des te meer het geval voor verzoekster omdat het specifieke profiel van haar publiek (“veelal bejaarden, gevangenen en vluchtelingen of andere kwetsbare groepen”) de digitale switch veel moeizamer zal doen verlopen. Met haar huidige uitzendingen op de digitale kanalen bereikt zij slechts zeer kleine aantallen.

Verzoekster concludeert hieruit dat het digitaal uitzenden voor haar enkel een ondersteunend gegeven is voor de uitzending via FM en dat het niet

de basis kan vormen “van een leefbaar stand alone scenario ter overbrugging van een annulatieberoep”. Zonder nieuwe FM-licentie is zij in haar voortbestaan bedreigd.

Tot slot voert verzoekster ter ondersteuning van de spoedeisendheid de rechtsonzekerheid aan die ontstaat in hoofde van de begunstigden van de twee bestreden beslissingen. Ter uitvoering van hun erkenning zullen zij investeringen doen terwijl in het geval van de nietigverklaring van de beslissingen het risico bestaat dat zij hun activiteiten moeten stopzetten.

9. Een voor verzoekster gunstige uitkomst van de annulatieprocedure levert haar een nieuwe kans op om de nagestreefde erkenning te verkrijgen.

Het is de Raad een raadsel waarom het nadeel dan “onherroepelijk” zou zijn. Verzoekster geeft daarover in haar uiteenzetting alleszins geen opheldering.

Het loutere gegeven dat verzoekster vanaf 1 januari 2018 niet kan uitzenden via FM en dat een deel van haar luisteraars tijdelijk niet bereikt wordt, kan als dusdanig dan ook bezwaarlijk worden aanvaard om de spoedeisendheid van de vordering tot schorsing te verantwoorden.

Verzoekster voert ook geen enkel financieel of ander nadeel aan, waaruit zou moeten blijken dat zij door de stopzetting van haar activiteiten op korte termijn, ernstig in haar voortbestaan wordt bedreigd.

10. Het gegeven dat verzoekster, die een rechtspersoon is, tijdelijk en in afwachting van een arrest ten gronde haar activiteiten moet aanpassen of afbouwen volstaat op zich niet om de spoedeisendheid aan te tonen.

In casu moet worden vastgesteld dat verzoekster geen enkel element aanvoert waaruit blijkt dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslis-

singen in afwachting van een uitspraak over de annulatieprocedure niet louter haar situatie bemoeilijkt, maar werkelijk haar voortbestaan in het gedrang brengt of ertoe leidt dat haar activiteiten op een definitieve of moeilijk omkeerbare wijze in gevaar worden gebracht, derwijze dat een later tussen te komen nietigverklaring haar geen nuttig voordeel meer oplevert.

Het verzoekschrift bevat zelfs enkele elementen die suggereren dat de termijn tot een uitspraak in de annulatieprocedure wellicht overbrugbaar is, zoals het gegeven dat zij geen beroep doet op advertentie-inkomsten, maar steunt “op de vrijwillige bijdragen en giften van haar luisteraars” en dat zij behoort tot “een internationaal netwerk genaamd ‘The World Family of Radio Maria’ dat, waar nodig, bijkomende algemene ondersteuning, technische expertise en knowhow aanlevert” en dat aanwezig is in een zeventigtal landen.

11. De rechtsonzekerheid of andere mogelijke nadelen die de begunstigden van de bestreden beslissingen ondervinden door een latere nietigverklaring ervan, vormen geen nadelen die verzoekster persoonlijk raken en vermogen bijgevolg niet haar zaak te ondersteunen.

12. Gelet op deze elementen moet worden vastgesteld dat verzoekster aan de rechter niet de noodzakelijke gegevens ter beschikking stelt die hem in staat moeten stellen om te verifiëren of het mislopen van de erkenning en het tijdelijk ondergaan van die beslissing in afwachting van een uitspraak ten gronde de activiteiten van verzoekster definitief en onherroepelijk in gevaar dreigen te brengen, of minstens toch op een dermate fundamentele wijze dat van haar niet mag worden verwacht dat zij de normale afwikkeling van het annulatieberoep moet verbeiden.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv B.G.-Consulting tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 februari 2018, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren